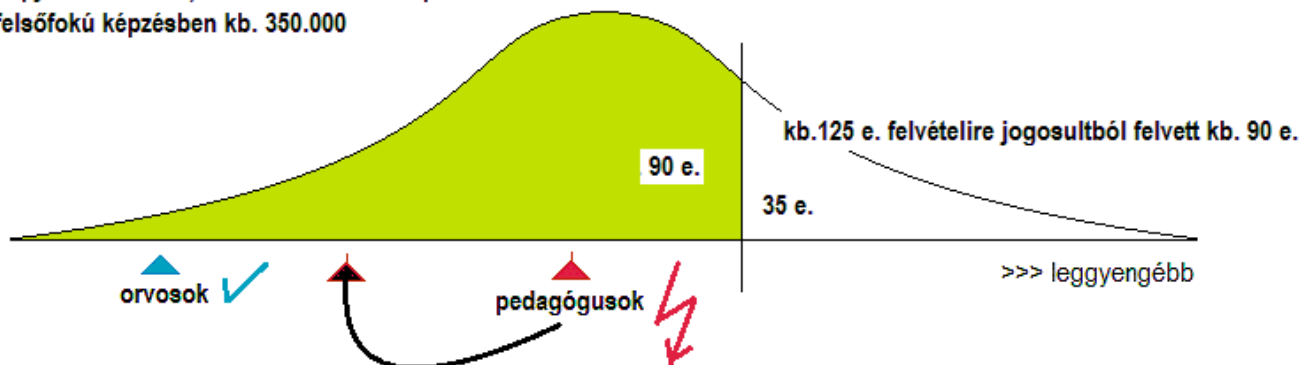


Kikből lesznek gyerekeink tanítói, tanárai?

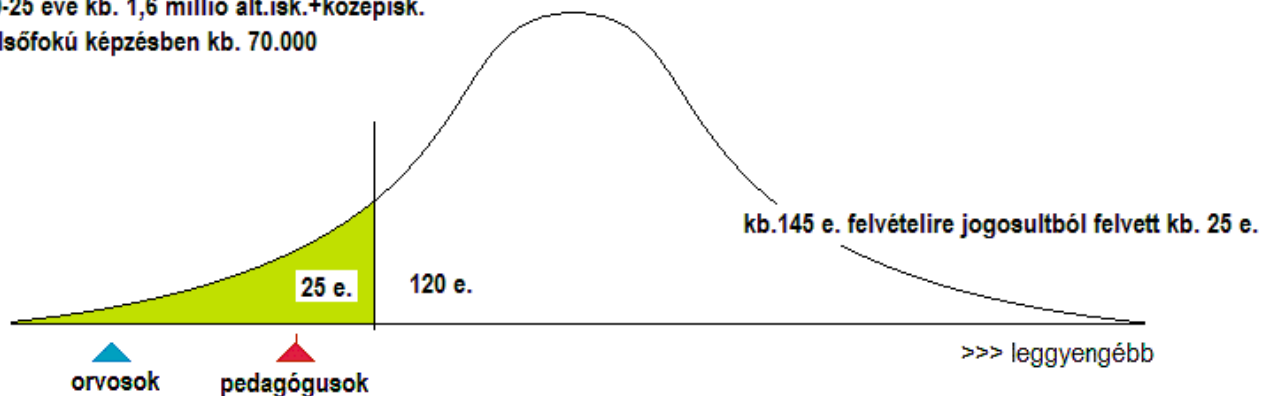
10-20 éve még „csak” a felvételiző középmezőny aljaként mutatták a statisztikák a tanítói pályát választókat. Mára már sok „legalja” is a pályára kerül!
(Mielőtt a kivételek megsértődnének ezen a minősítésen, gondolkodjanak el: nem nekik kellene-e ez ügyben a leghangosabban kiabálniuk?)

napjainkban kb. 1,3 millió ált.isk.+középisk.
felsőfokú képzésben kb. 350.000



Az alkalmatlan mérnök, közgazda, jogász, stb. megtalálja "alsegédfogalmazói" helyét a munkamegosztásban, de (!!!) van két olyan "hivatás", amelyekben az alkalmatlanság nem engedhető meg. (Az orvosi nagyjából még rendben van...)

20-25 éve kb. 1,6 millió ált.isk.+középisk.
felsőfokú képzésben kb. 70.000



2009-ben, a max. elérhető 480 pontból 160-at teljesítők is bekerülhetnek a képzésbe. Szélsőséget tekintve, 160 pontja lehet pl.: egy (hátrányos helyzetből érkező), minden évben minden tantárgyból 2-es, az érettségien 20-30 %-osan teljesített pályaválasztónak. Ha átvereksszi magát a felsőfokú képzésen is, akkor a rábízott gyermekeink példaképe lehet. Két szakmában nem engedhető meg a felsőfokú végzettségük felhígulása. (Az orvos-kiválasztás kvázi ma is rendben van.) A másik a pedagógus. Amíg a hiányosan képzett és nem rátermett mérnök, közgazda, jogász, stb. megtalálhatja a hasznos helyét a társadalomban, addig ma: a pályára alkalmatlan pedagógusokat is „ráengedjük” gyermekeinkre...

PISA-, PIRLS- felmérések...

Nagyon érdekelne, mit mutatnának (akár ugyanazok a tesztek is) ha nem a gyerekeinket,

hanem azok tanítóit mérnék velük. Pl.: személyes tapasztalatom döbbenetes a gyerekeket rendezvényekre kísérők szövegértési és elmebeli hiányosságairól.

Mikor vesszük már észre, hogy a digitális táblák..., az úszómedencék..., a kézikönyvek... nem pótolhatják a rátermett és korszerűen képzett pedagógus hiányát?

A pedagógusképzést azonnal és feltétlen ki kell vonni a piaci viszonyok közül!

Nemzetstratégiaileg nincs fontosabb, mint az általános alapképzés színvonalának emelése. A gyökerekhez nyúlva, a hatás végiggyűrűzik... és minden szinten hat! A gyökerek pedig azokból a „magokból” eredeznek, akik a pályára bekerülnek. Mindenek előtt, azt kell elérni, hogy sokszoros túljelentkező közül válogathassunk, ezáltal megcélözva azt, hogy legalább 10-20 évig a felvételizők legrátermettebbjei kerüljenek a pedagógus pályára.

Nemzeti ösztöndíjat!

A pálya presztízsének bérnöveléssel történő emelése, ütközik a teljesítményarányos díjazás elvével. Legalábbis, paradox az, hogy egy lecserélendő alkalmatlan túlfizetésével próbálunk nagyobb érdeklődést kiváltani a pályaválasztókban a pedagógus-szakma iránt.

Kesernyés humorral aktualizálva Hofi Gézát:
Tud tanítani? ...és ha megfizetem?
Tud tanítani? ...és ha mérem a teljesítményét?
Tud tanítani? ...és ha digitális táblát adok hozzá?

Felismerve azonban a kiválasztódás fontosságát, közvetlenül a pályaválasztókat célozva, kidolgozható és társadalmi konszenzussal törvénybe is foglalható a pályára aspirálók versenyeztetésének díjazása: nemzeti ösztöndíjat, pedagóguslakást, pályakezdő egzisztenciát ígérve... (Egy rátermettebb mezőny, még a változatlanul alacsonyabb szintű felsőoktatásból is, képzetesebben fog kikerülni. Ha ez egyszeri intézkedés mellett semmi mást nem tennénk, már akkor is erőteljesebb javulásra számíthatunk, mint ami a jelenlegi alkalmatlanok legszuperebb-továbbképzésével elérhető.)

Egyszersmind persze a bérezés is átalakítandó:

Alapelv: azonos feladat, azonos bér. A szülőnek az az elvárása, hogy ugyanazt a teljesítést kapja meg a kezdőtől is, mint a 30 éves gyakorlattal bírótól... (Az nem kérdéses, hogy ehhez a kezdőnek, akár kétszer annyit is kell készülnie..) Feladat-orientált bértáblázatot, és a szolgálati időt szakmahűséget (hivatástudatot) mondjuk 3 évente jelentősen jutalmazni...

Az önmagában röhej, hogy a szakma vezetői pályaalakmassági vizsgán, meg felvételi szigorításon gondolkoznak. Kikből akarnak válogatni? Abból a kettőből, akik harminc helyre jelentkezők? A kiemelten magas nemzeti ösztöndíj és a kezdőkeresetek megemlése elegendő lenn egy 5-10 szeres túljelentkezéshez, amiből aztán lehetne válogatni...

A társadalom meggyőzhető. Az idősebb kollégák felé pedig ott az érv: „10 közül jutottam ide”.